

Iertid netop Afstanden imellem Østbanen og Esbjerg blive yderligere forlænget, og dertil kommer, at man da maatte bygge en stor Station ved Nørholm i en ganske kort Afstand fra Varde, hvor man paa Grund af Banens Beliggenhed ved en Kjøbstad ogsaa maatte bygge en større Station. Jeg troer saaledes, at den af ham foreslaaede Forandring i Lovforslaget ikke vilde være hensigtsmæssig, men at Regjeringen har været ganske heldig i Valget af Retningen; jeg troer, at der bliver skiftet ligeligt imellem alle Parter, og at der vil opnaaes den største Indtægt og den største Trafik paa Jernbanen ved at føre den fra Lunderskov til Esbjerg. — Det er i Motiverne til Lovforslaget omtalt, at der vil medgaae et Beløb af c. 50,000 Rd. til Udvidelse af Hovedbygningen paa Lunderskov Station samt Anbringelse af Perroner, en stor Dreiestive, Sidespor, en større Løsterrampe for Milittairvagnene m. v. sammesteds. Denne Udvidelse er absolut nødvendig, naar Jernbanen skal gaae til Lunderskov, men det er ogsaa kun det absolut Nødvendige, der er blevet forlangt. Man har med Forsæt ikke villet fordre større Arbejder paa Lunderskov-Stationen, end hvad Trafikken udfordrer, og jeg vil tilføie, at jeg sætter overordentlig stor Pris paa, at man kan bibeholde den aldeles provisoriske Charakter saavel for Lunderskov- som for Vandrup-Stationen, og at man hellere maa finde sig i nogle Udsparinger end at opføre store permanente Bygninger der.

Wintber: Det forekommer mig, at den Materie, her omhandles, nu er udtomt, efter de Oplysninger, som foreligge. Da jeg begjærede Ordet, havde adskillige Herrer, som senere have havt Ordet, ikke udtalt sig, og deriblandt det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad). Jeg har tidligere i denne Sag staaet omtrent paa samme Standpunkt som han, idet jeg ogsaa har villet have en nordligere Linie, nemlig Linien fra Veile; men senere er der jo fremkommet en Opgivelse af, hvad Linien fra Ribe til Esbjerg

kan koste, og efterat den er bleven bragt i Forbindelse med de andre Linier, troer jeg ogsaa at maatte slutte mig til den af Regjeringen foreslaaede Linie. Jeg vil imidlertid endnu blot tilføie, at jeg maa være Regjeringen taknemmelig for, at den ikke har undersøgt Linien Løsning—Bramminge—Esbjerg, idet den laa aldeles udenfor den Plan, der blev lagt, da vi vedtog den gjældende Lov, i Henhold til hvilken nærværende Lovforslag nu er fremkommet. Det vilde være at forrykke dette Standpunkt, hvis man vilde lette Afgangen til en saadan Forandring i Linien, og det vilde være paa en Maade at gaae fra det Compromis, som man i sin Tid er kommen til, hvis man vilde gjøre en saadan Forandring. Det var ikke uden stor Kamp, at man fik denne Bestemmelse indsat om, at Forlængelsespunktet ikke maatte være nordligere paa Østbanen end Veile; det maa erindres, at Nogle vilde have, at man skulde gaae ud fra Ringkjøbing over Herning til Silkeborg og nedad til Skanderborg; det var ogsaa Noget, der var paa Omtale, da Sagen i sin Tid var for, og meget forskellige Ansættelser have overhovedet gjort sig gjældende, og det var med stor Anstrengelse, at man kom til en Overenskomst. Det vilde derfor have været høist urigtigt, dersom Regjeringen havde befordret en Afvigelse derfra; det glæder mig, at den ikke har gjort det, og jeg vilde ikke have kunnet række Haand dertil. Hvad jeg forøvrigt kunde have at sige, er allerede blevet sagt, nemlig af det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad) og den ærede Indenrigsminister, og jeg skal derfor ikke opholde Thinget længere. Set skal jeg endnu tillade mig at bemærke, og det er, at jeg rigtignok kunde have ønsket en Linie fra Veile, fordi der da vilde ligge et større Stykke Land paa begge Sider af Banen, end Tilfældet vil være med den af Regjeringen foreslaaede Banelinie, nemlig til Lunderskov. Dette kunde jeg have ønsket, men paa den anden Side antager jeg, at der vil komme den